

{phocagallery

view=category|categoryid=81|imageid=844|detail=2|displayname=0|displaydetail=0|displaydown
load=0|displaybuttons=0|overlib=1|float=left|pluginlink=1}

Razvoj podeželja v Vulkanlandu v Avstriji-primeri dobre prakse

Na občnem zboru društva je bila sprejeta pobuda člana društva, da se organizira ekskurzija v ta del Avstrije,

kjer baje mrgoli primerov dobre prakse, ki so iz zaostalosti potegnili to deželo, na pot napredka in blagostanja.

Helena, podpredsednica društva, je poskrbela za vse potrebno, da smo se v soboto, 12. julija, s prevoznikom Prijatelj,

odpeljali na ogled teh čudes s ciljem, da prinesemo v društvo in s tem v našo vas, koristne ideje.

Pred mejnim prehodom Šentilj se nam je pridružil vodič Bojan Mažgon, ki nam je predstavil zgodbo o uspehu.

Predstavitev je bila vsebinsko bogata, predstavljena na zelo simpatičen način. Potrdil je sicer že znano dejstvo,

da uspešen razvoj podeželja zagotavljata le pravilen pristop in ustrezna strategija. Prav

Štajerska vulkanska dežela –

je izjemna zgodba o nastanku in delovanju funkcionalne regije. Poimenovali so jo »Vulkanland«, saj so njena največja

naravna znamenitost ostanki ugaslih vulkanov, kjer se danes nahaja več vrelov termalne, mineralne in zdravilne vode.

Z enotno blagovno znamko se je dežela do danes razvila v prepoznavno turistično regijo Evrope. V tej regiji igrajo

pomembno vlogo tradicionalna kulinarika, obrt in turizem.

V programu izleta smo v Riegersburgu najprej obiskali čokoladnico Zotter, ki zaposluje cca 160 domačinov, katere

proizvodnja čokolade je v svetovnem merilu uvrščena med šest najboljših. Čokolado smo tudi poizkusili. Pod čokoladnico

se razprostira trajnostni živalski vrt, kjer so zbrane avtohtone pasme domačih živali s širšega območja.

Na kmetiji Gölles so nam predstavili proizvodnjo vrhunskih klasičnih, sadnih in balzamičnih kisov ter žganih pijač in likerjev iz sadja, jagodičevja in zelenjave. V času našega obiska so »kuhali« marelično žganje. Vse proizvode smo lahko tudi poizkusili. Delo tudi tu opravljajo domačini.

Čeprav smo se na poti gostili s čudovitimi slaščicami, ki so jih pripravile naše udeleženke izleta, nam je prijalo kosilo v kmečki gostilni Kaufmann v Wetzelsdorfu. Čeprav nas je vodič opozoril na hitro postrežbo priletnega gospodarja in visoko noseče snahe, smo bili nad hitrostjo presenečeni. Hrana je bila obilna in okusna. Kot so nam povedali, so surovine pridelali okoliški kmetje. Poizkusili smo tudi njihovo vino. Ponudijo belo in rdeče, s poudarkom, da je pridelano v njihovi deželi.

Posebno doživetje je bil obisk društva kmečkih žena »Eigen art«. Društvo ima sedež v obnovljenem mlinu Ottersbachmühle in šteje blizu 60 članic. Vsaka izmed njih obvlada določeno specialnost, kar se tudi vidi iz razstavljenih predmetov od nakita do slaščic, sveč in različnih spominkov. Pripravljajo tudi napitek »Holler vulkan«, to je kombinacija bezgovega, jabolčnega soka, soka rdečega in črnega ribeza in soka aronije. Sok naj bi med ostalim preprečeval srčne bolezni, raka, Alzheimerjevo, Chronovo in Parkinsonovo bolezen. Uravnava tudi krvni obtok, izboljšuje krvno sliko, znižuje holesterol in izboljšuje vid.

Obiskali smo tudi etno muzej na prostem in gostišče Bulldogwirt z velikim številom starin, vključno z zelo starimi traktorji. Ekskurzijo smo zaključili z malico v etno vinotoču v Ratschendorfu. Vinotoč se razlikuje od drugih po obsegu in zanimivem »živalskem vrtu«. Imajo kamele, lame in bizona, ki je leno ležal v luži in se ni dal motiti. Postregli so nam z narezkom domačih suhomesnatih proizvodov in pečeno svinjsko kračo-vse iz njihove dežele. Po domače vino smo se morali do šanka potruditi sami, ker naj bi tudi to predstavljalo razliko med gostilno in vinotočem.

Vodič nam je med razlagami posredoval kar nekaj informacij o davčni ureditvi, ki stimulatивно vpliva na opravljanje manjših del.

Izplača se jim tudi reja prašičev. Posamezna kmetije lahko redi do 200 prašičev. Posamezne kmetije imajo traktorje, ki so mnogo slabši kot jih je videti pri nas. Močnejše traktorje in stroje, ki so potrebni za zahtevnejša dela pa imajo skupne.

Sami smo lahko videli, da so ceste, vključno s krožišči, urejene, kmetijske površine skrbno obdelane in da med kulturami

prevladuje pšenica, koruza in buče. Prepričali smo se, da delavna mesta lahko dejansko ustvarjajo čisto navadni ljudje,

če se povežejo in so pripravljeni delati. Država mora pri tem poskrbeti za ugodno okolje in stimulativen davčni sistem.

Ekskurzijo so pohvalili vsi udeleženci. Vsebino so člani društva analizirali na sestanku teden dni pozneje. S

prejeti so bili zanimivi sklepi. Pripraviti je treba strategijo.....

Ana